

uri popoldne zagromijo trikrat topovi na gradu v znamenje, da so se cesar od postaje Spielfeld odpeljali; dobre pol ure pozneje pa zabučijo na gorah možnarji v znamenje, da se Gradcu bližajo. Kmali po dvéh priverši hlapon v kolodvor in tisučerni „živio“ zadoni Nju Veličanstvoma nasproti, sprejetima od svetlega nadvojvoda Joana, kneza Lichtenstein-a kot višjega poveljnika vojništva, deželnega poglavarja in pa mestnega župana. Potem so se cesar v kočijo s cesarico vred vsedli in od neštevilnih kočij spremljeni skozi Anine ulice, predmestje Mursko, čez železni most, Murske ulice, veliki terg, gosposke ulice, nove in gradjanske ulice v Njima pripravljeno stanovanje v mestni grad podali. Med gromenjem topov, zvonjenjem vseh cerkvah in donečim vriskom so se počasi peljali in še le ob štirih k malemu pokoju prišli. Moje però je preslabo popisati, kako ozaljšan in nališpan je bil Gradec ta dan — kako serčno in radostno je vriskalo vse veselja, ko sta vitežki cesar in mlada zala cesarica priljudnega obraza na obé platí množico pozdravljala, ktera se je snidila, da se je vse terlo; pravijo, da blizo 50.000 ljudi iz vnanjih krajev je te dni v Gradec privrelo. Lahko pa tudi rečem, da krasota teh dni je presegla vse, kar se je v Gradcu kdaj vidilo. Slavivni oboki, tako krasni, kakor si jih človek le misliti zamore, so zaporedoma stali in še štaj. kmetijska družba je dvé piramidi s poljskim in vertnim sadjem ozaljšane tako izverstno pred svojim vertom postavila, da se je vse čudilo nad mično vredbo. — Zvečer je celo mesto in vse predmestje in grad nad mestom razsvetljeno bilo, da je bila podoba, kakor da bi celo mesto v plamenu stalo; le škoda, da je dež za nekaj ur gazno svečavo pokazil; na bližnjih gorah in dalnjih planinah so gemade gorele in na več ur deleč noč v svetli dan premenile. — Drugi dan 12. sta cesar in cesarica veliko opraviti imela, ker so cesar vse vojaške in civilne uradnije, cesarica pa ženske samostane in naprave obiskovala. Kjer sta se le prikazala, ni mogoče bilo skoz gnječo priti; ponavljal se je vrisk in krič povsod. Zvečer je mestna straža veliko baklado napravila, pevci godbine družbe so jo spremljali, tudi je bil prost vhod v gledišče. — 13. dan je bilo na mestnem planu (Glacis) zunaj med mestom in Leonhardskim predmestjem ljudska slovesnost. Veliko šotorov je bilo tu z raznimi vesellicami, in na koncu drevoreda blizo Pavelskih mestnih vrat je bil gradič narejen, enak tistemu v Possenhofen-u na Bavarskem, kjer je presvetla cesarica rojena bila in leta svoje nježne mladosti preživela. Vidilo se je, da je milo gospó močno ganil ta spregled; dvakrat se je tje peljala in hišo pregledovala, kjer so jo pozdravile 4 mestne gospodičinke v obleki kmečkih dekel, kakor se okoli Possenhofen-a vidijo; poklonivši se visoki gospé so potem v nalaš za to napravljeni hlev hitele, kjer je mnogo goved mirtalskega rodú stalo. — Zvečer je bil celi prostor ljudske svečanosti krasno razsvitljen; med mnogimi napravami omenim le obeliska, kateri je v začetku Elizabetne ulice s podobo cesarično postavljen bil in na katerega mesto pride stanovit steber v spomin današnjega dneva. Bil je ta večer tudi v gledišču še slovesen bal, katerega lepote popisati ne morem. — Danes zjutraj ob sedmih je don zvonov nam žalostno novico oznanoval, da se ljubljena gosta pripravljata na odhod; tolažba nam je bila le pismo, ki so ga presv. cesar ob slovesu izročili deželnemu poglavarju, in se takole glasi: „Dragi moj grof Strassoldo! Na potovanji Našem skozi en del Štajarskega Nas je mnogoverstno serčno razodevanje zvestobe in udanosti, kakor tudi marljivo prizadevanje poglavnega mesta, Nam prebivanje ondi kolikor je bilo mogoče prijetno napraviti, res močno razveselilo. Ta svoj namen so stanovniki njegovi popolnoma dosegli; zato vam veleam, vsem Mojo in Cesarično popolno zadovoljnost na znanje dati. Ravno tako izrazujem tudi Vam Svojo zadovoljnost s stanjem javnih naprav in lepega reda, ki sem ga opazil v vseh razdelkih deželnih oblastnij“.

Novičar iz raznih krajev.

16. dan t. m. so prišli presv. cesar na Dunaj nazaj, ko so še poprej (14. t. m.) svetlega nadvojvoda Joana v gradu Brandhof na Štajarskem obiskali. „Klagenf. Zeit.“ razglša, da so cesar ubogim darovali 4000 fl., 1200 fl. pa prebivavcem vasi Grafenberg, katerim je toča letos in lani vse pobila; tudi presv. cesarica je mnogim milodarnim napravam darovala 500 fl. — Komaj se je razkropil praški zbor kmetovavcev in gojzdnarjev, se je 16. dan t. m. začel na Dunaji zbor natoroslovcov in zdravnikov, ki šteje čez 1500 deležnikov iz mnogoverstnih krajev sveta; v velikí redutni dvorani so se 16. dan t. m. dopoldne ob desetih zbrali pervikrat in mnogo druge gospóde, med katero je bilo tudi več gosp. ministrov. Slavni profesor in dohtar zdravilstva Hyrtel je v izverstnim ogovoru pozdravil učene može, ki so iz ptujih in domačih krajev prišli v dunajski zbor, in je pri priliki tako lepo, živo in resnično popisal nekdanji in sedanji stan natoroznanstva v našem cesarstvu, da mu je „slava“ donela od vseh strani. Potem je zboru bral pismo, v katerem gosp. minister baron Bach v imenu cesarske vlade prijazno sprejema možake učenosti; poslednjič pa stopi še mestni župan na oder in zbor v imenu Dunajčanov serčno pozdravlja. Občni zbor in zbori posamnih oddelkov bojo sledili zaporedoma skozi cel teden, pa tudi veselie in židane volje ne bo manjkalo med resnimi obravnavami visoke učenosti. — Iz Dunaja piše neki dopisnik peštanskemu „Lloydu“, da ministerstvo misli davek odpraviti, ki se v mestih plačuje za živež (Verzehrungsteuer), namesto njega pa za ta pomanjklje pri davkinih dohodkih povišati davek za žgane vina. — V vsem našem cesarstvu je po naj novjšem številu 6398 dohtarjev zdravilstva, 6200 kirurgov (napačno „padarjev“ imenovanih), 19.000 babic, 3000 pa apotekarjev; potem takem je za 6000 ljudi en zdravnik, za 12.000 pa ena apoteka ali lekarnica. — V spominek slovesnega kronanja je rusovski car oklicati dal razglas, v katerem deli svojim narodom mnogoverstne milosti, med katerimi so naj važnije sledeče: V spoznanje verlega obnašanja njegovih ljudstev se bo vsem, ki so bili deležniki vojske, podala posebna svetinja, — da se zacelijo rane po vojski, se ima na novo vse ljudstvo šteti, da se pomanjšajo davki tam, kjer je vojska veliko ljudi vzela, — skozi 4 leta ne bo po Rusovskem nobene rekrutirenge, — 24 milijonov rubljev od davkinih dolgov je odpušenih, — za popotne liste v ptuje dežele se nima več davek plačevati, — mnogo političnih pregreškov je popolnoma ali deloma pomilostenih, — judje so oprosteni posebnih bremen, ki so združene z rekrutirengo, — Poljskim plemenitnikom je polajšan vstop v državne službe itd. — Černogora, Napolitansko in Neuenburg še zmiraj zvonec nosijo v političnih časnikih, pa še zmiraj se ni nikjer nič posebnega zgodilo; Turki še niso napadli Černogore; kralj napolitanski se še zmiraj ni udal; zavolj preukucij v Neuenburgu pa teče pravda, ktere konec bo v tem naj bolj imeniten, ko se bo zvedilo, kdo je podpihal to preukucijo. — Dolgo ni bilo slišati od take tatvine kakor je ta, ki se je unidan primerila v Parizu, ko sta dva kasirja vkradla dnarnici francozke severne železnice akcij in gotovega dnarja za blizo 32 milijonov frankov; kupila sta že več časa poprej ladijo (parobrod) na Angležkem, od kodar sta jo menda popihala v Ameriko. — Po stari šegi so 9. dan t. m. v Parizu branjeveci praznovali kraljico vseh buč tega leta; letošnja naj večja buča na Francozkem je tehtala 3 cente in 6 funtov, in je imela 8 čevljev v obsežku. — Bivši španjski kraljici Kristini, materi sedanje kraljice, ki živi v pregnanstvu na Francozkem, je dovoljeno spet na Španjsko priti; ž njo pride tudi maršal Narvaez.

Pogovori vredništva. Gosp. D. T. v M.: Hvala lepa za vse poslane spise. D—n bo rad postregel, kadar domu pride.